

การประกาศ

มัทธิว 28:18 พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้ แล้วตรัส
กับเขาว่า "ทุกอาณาจักรทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ใน
แผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว

มัทธิว 28:19 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่ง
สอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่ง
พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

มัทธิว 28:20 สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเรา
ได้สั่งพวกท่านไว้ ดุเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลาย
เสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน"

มาระโก 16:15 ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า
"ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าว
ประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน

มาระโก 16:16 ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด
แต่ผู้ที่ไม่เชื่อจะต้องถูกลงพระอาชญา

มาระโก 16:17 มีคนเชื่อที่ไหน หมายสำคัญเหล่านี้
จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา
เขาจะพูดภาษาใหม่หลายภาษา

มาระโก 16:18 เขาจะจับงูได้ ถ้าเขาตีมยาพิษอย่าง
ใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบน
คนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค"

ลูกา 5:4 เมื่อพระองค์ตรัสสอนเสร็จแล้ว จึงตรัสแก่
ซีโมนว่า "จงถอยออกไปที่น้ำลึกหย่อนอวนต่างๆลง
จับปลา"

ลูกา 5:5 ซีโมนทูลตอบพระองค์ว่า "พระอาจารย์
เจ้าข้า ข้าพระองค์ทั้งหลายทอดอวนคืนยังรุ่ง ไม่ได้
อะไรเลย แต่ข้าพระองค์จะหย่อนอวนลงตามพระ
ดำรัสของพระองค์"

ลูกา 5:6 เมื่อเขาหย่อนลงแล้ว ก็ล้อมปลาไว้เป็นอัน
มาก จนอวนของเขาขาด

ลูกา 5:7 เขาจึงทำสำคัญแก่ผู้ร่วมงานที่อยู่ในเรือ
อีกลำหนึ่งให้มาช่วย เขาก็มาช่วย แล้วได้ปลาเต็ม
เรือทั้งสองลำ จนเรือเริ่มจมลง

ลูกา 5:8 ฝ่ายซีโมนเปโตรเมื่อเห็นดังนั้น ก็กราบลง
ที่พระชานุของพระเยซูทูลว่า "โอ พระองค์เจ้าข้า
ขอเสด็จไปให้ห่างจากข้าพระองค์เถิด เพราะว่าข้า
พระองค์เป็นคนบาป"

ลูกา 5:9 เพราะว่าเขากับคนทั้งหลายที่อยู่ด้วยกัน
ประหลาดใจด้วยปลาเป็นอันมากที่เขาจับได้นั้น

ลูกา 5:10 ยากอบและยอห์นบุตรชายของเศเบดี
ผู้ร่วมงานกับซีโมนก็ประหลาดใจเหมือนกัน พระ
เยซูตรัสแก่ซีโมนว่า "อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปท่าน
จะเป็นผู้จับคน"

มัทธิว 12:18 ` ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราซึ่งเราได้
เลือกสรรไว้ ที่รักของเรา ผู้ซึ่งจิตใจเราโปรดปราน

เราจะเอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้ ท่านจะ
ประกาศการพิพากษาแก่พวกต่างชาติ

มัทธิว 12:19 ท่านจะไม่ทะเลาะวิวาท และไม่ร้อง
เสียงดัง ไม่มีใครได้ยินเสียงของท่านตามถนน

มัทธิว 12:20 ไม่อ้อซ่าแล้วท่านจะไม่หัก ไม้ตะเกียง
เป็นคว้นแล้วท่านจะไม่ดับ กว่าท่านจะทำให้การ
พิพากษามีชัยชนะ

กิจการ 10:19 เมื่อเปโตรตรูตรองเรื่องนิมิตนั้น
พระวิญญาณก็ตรัสกับท่านว่า "ดูเถิด ชายสามคน
ตามหาเจ้า

กิจการ 10:20 จงลุกขึ้นลงไปข้างล่างและไปกับเขา
เถิด อย่าลังเลใจเลย เพราะว่าเราได้ใช้เขามา"

กิจการ 10:14 ฝ่ายเปโตรจึงทูลว่า "มิได้ พระองค์
เจ้าข้า เพราะว่าสิ่งซึ่งเป็นของต้องห้ามหรือของ
มลทินนั้น ข้าพระองค์ไม่เคยได้รับประทานเลย"

มัทธิว 14:16 ฝ่ายพระเยซูตรัสกับพวกสาวกว่า
"เขาไม่จำเป็นต้องไปจากที่นี่ พวกท่านจงเลี้ยงเขา
เถิด"

มัทธิว 14:17 พวกสาวกจึงทูลพระองค์ว่า "ที่นี่พวก
ข้าพระองค์มีแต่ขนมปังเพียงห้าก้อนกับปลาสองตัว
เท่านั้น"

มัทธิว 14:18 พระองค์จึงตรัสว่า "เอาอาหารนั้นมา
ให้เราที่นี่เถิด"

มัทธิว 14:19 แล้วพระองค์ทรงสั่งให้คนเหล่านั้นนั่ง
ลงที่หญ้า เมื่อทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัว

นั้นแล้ว ก็ทรงแหงนพระพักตร์ดูฟ้าสวรรค์ ทรง
ขอบพระคุณ และหักขนมปังส่งให้เหล่าสาวก เหล่า
สาวกก็แจกให้คนทั้งปวง

มัทธิว 14:20 เขาได้กินอิ่มทุกคน ส่วนเศษอาหารที่
ยังเหลือนั้น เขาเก็บไว้ได้ถึงสิบสองกระบุงเต็ม

มัทธิว 14:21 ฝ่ายคนที่ได้รับประทานอาหารนั้นมี
ผู้ชายประมาณห้าพันคน มิได้นับผู้หญิงและเด็ก

มัทธิว 9:36 และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็น
ประชาชนก็ทรงสงสารเขา ด้วยเขาอดโรยกระจัด
กระจายไปดุกดงกเกาะไม่มีผู้เลี้ยง

มัทธิว 9:37 แล้วพระองค์ตรัสกับพวกสาวกของ
พระองค์ว่า "การเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา
แต่คนงานยังน้อยอยู่

มัทธิว 9:38 เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอน

พระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของการเก็บเกี่ยวนั้น ให้ส่ง
คนงานมาในการเก็บเกี่ยวของพระองค์"

เรากำลังทำให้พระเยซูเสียใจโดยการไม่ประกาศ
หรือเปล่า ?

กิจการ 14:3 เหตุฉะนั้นฝ่ายท่านทั้งสองคอยอยู่ที่
นั้นนาน มีใจกล้ากล่าวในพระนามขององค์พระผู้
เป็นเจ้าของ และพระองค์ได้ทรงรับรองพระคำแห่ง
พระคุณของพระองค์ โดยทรงโปรดให้ท่านทั้งสอง
ทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ได้

กิจการ 18:9 และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับ

เปาโลทางนิมิตในคืนวันหนึ่งว่า "อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่างหนึ่งเสีย

กิจการ 18:10 เพราะว่าเราอยู่กับเจ้าและจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอาจต่อสู้ทำร้ายเจ้า ด้วยว่าคนของเราในนครนี้มีมาก"

กิจการ 23:11 ในเวลากลางคืนวันนั้นเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนอยู่กับเปาโลตรัสว่า "เปาโลเอ๋ย เจ้าจงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเจ้าได้เป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็มฉันใด เจ้าจะต้องเป็นพยานในกรุงโรมด้วยฉันนั้น"

โรม 1:1 เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่ง
พระองค์ทรงเรียกให้เป็นอัครสาวก และได้ถูกแยก
ตั้งไว้สำหรับข่าวประเสริฐของพระเจ้า

กิจการ 20:24 แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลง
ข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้ามิได้ถือว่าชีวิตของข้าพเจ้าเป็น
สิ่งประเสริฐแก่ข้าพเจ้า แต่ในชีวิตของข้าพเจ้าขอทำ
หน้าที่ให้สำเร็จด้วยความปิติยินดี และทำการ
ปรนนิบัติที่ได้รับมอบหมายจากพระเยซูเจ้า คือที่จะ
เป็นพยานถึงข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า
นั้น

กิจการ 20:25 ดุเถิด ข้าพเจ้าเที่ยวป่าวประกาศ
อาณาจักรของพระเจ้าในหมู่พวกท่าน บัดนี้

ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านทั้งหลายจะไม่เห็นหน้า

ข้าพเจ้าอีก

กิจการ 20:26 เหตุฉะนั้น วันนี้ข้าพเจ้ายืนยันต่อ

ท่านทั้งหลายว่า ข้าพเจ้าหมดราคะจากโลหิตของทุก

คน

กิจการ 20:27 เพราะว่า ข้าพเจ้ามิได้ย่อท้อในการ

กล่าวเรื่องพระดำริของพระเจ้าทั้งสิ้น ให้ท่าน

ทั้งหลายฟัง

การถวาย

ฟิลิปปี 3:8 ที่จริงข้าพเจ้าถือว่าสิ่งสารพัดไร้

ประโยชน์เพราะเห็นแก่ความประเสริฐแห่งความรู้

ถึงพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า

เพราะเหตุพระองค์ ข้าพเจ้าจึงได้ยอมสละสิ่ง
สารพัด และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนหยากเหี่ยว
เพื่อข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์

ฟิลิปปี 4:11 ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงเรื่องความขัด
สน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็
เรียนรู้แล้วว่าพอใจอยู่อย่างนั้น

พระสัญญาของพระเจ้า

ปฐมกาล 12:1 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่อับรามแล้ว
ว่า "เจ้าจงออกไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้อง
ของเจ้า และจากบ้านบิดาของเจ้า ไปยัง
แผ่นดินที่เราจะชี้ให้เจ้าเห็น

ปฐมกาล 12:2 เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่งพระพร

ปฐมกาล 12:3 เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเจ้า"

ปฐมกาล 13:16 เราจะกระทำให้เชื้อสายของเจ้าเหมือนอย่างผงเกลือดิน ดังนั้นถ้าผู้ใดสามารถนับผงเกลือดินได้ก็จะนับเชื้อสายของเจ้าได้เช่นกัน

ปฐมกาล 15:5 พระองค์จึงนำท่านออกมากลางแจ้งและตรัสว่า "จงมองดูฟ้าและนับดวงดาวทั้งหลาย ถ้าเจ้าสามารถนับมันได้" และพระองค์ตรัสแก่ท่านว่า "เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น"

ปฐมกาล 17:4 "สำหรับเรา ดุเถิด นี่เป็นพันธสัญญาของเรากับเจ้า และเจ้าจะเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย

ปฐมกาล 17:5 ชื่อของเจ้าจะไม่เรียกว่า อับราม อีกต่อไป แต่เจ้าจะมีชื่อว่า อับราฮัม เพราะเราจะกระทำให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย

ปฐมกาล 17:6 เราจะกระทำให้เจ้ามีลูกดกทวีมากขึ้น เราจะกระทำให้เจ้าเป็นชนหลายชาติ กษัตริย์หลายองค์จะเกิดมาจากเจ้า

ปฐมกาล 17:7 เราจะตั้งพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าตลอดชั่วอายุของเขาให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์ เป็นพระ

เจ้าองค์เดียวแก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลัง
เจ้า

ปฐมกาล 17:8 เราจะให้แผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่เป็น
คนต่างด้าวนี้ คือบรรดาแผ่นดินคานาอันแก่เจ้าและ
เชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าให้เป็นกรรมสิทธิ์นิ
รันดร์ และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา"

ปฐมกาล 17:15 และพระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า
"สำหรับซารายภรรยาของเจ้า เจ้าจะไม่เรียกชื่อนาง
ว่า ซาราย แต่จะเรียกชื่อนางว่า ซาราห์

ปฐมกาล 17:16 เราจะอวยพรแก่นางและให้
บุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้ากับนางด้วย ไซ้ เราจะอวย

พรนาง นางจะเป็นมารดาของชนหลายชาติ กษัตริย์
ของชนหลายชาติจะมาจากนาง"

การเชื่อฟังของอับราฮัม

ปฐมกาล 12:4 ดังนั้นอับรามจึงออกไปตามที่พระเย
โฮวาห์ได้ตรัสแก่ท่านและโลกก็ไปกับท่าน อับรามมี
อายุได้เจ็ดสิบห้าปีขณะที่ท่านออกจากเมืองฮาราน

ปฐมกาล 12:5 อับรามพานางซารายภรรยาของ
ท่าน โลกบุตรชายของน้องชายท่าน บรรดาทรัพย์
สิ่งของของพวกเขาก็ได้สะสมไว้ และผู้คนทั้งหลาย
ที่ได้ไว้ที่เมืองฮาราน พวกเขาออกไปเพื่อเข้าไปยัง
แผ่นดินคานาอัน และพวกเขาไปถึงแผ่นดินคานา
อัน

ปฐมกาล 22:1 และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้
พระเจ้าทรงลงใจอับราฮัม และตรัสกับท่านว่า "อับ
ราฮัม" ท่านทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระ
เจ้าข้า"

ปฐมกาล 22:2 พระองค์ตรัสว่า "จงพาบุตรชายของ
เจ้าคืออิสอัค บุตรชายคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารักไป
ยังแผ่นดินโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่อง
เผาบูชา บนภูเขาลูกหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า"

ปฐมกาล 22:3 อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามีด ผูกอา
ลาของท่านพาคนใช้หนุ่มไปกับท่านด้วยสองคนกับ
อิสอัคบุตรชายของท่าน ท่านตัดฟืนสำหรับเครื่อง

เผาบูชา แล้วลุกขึ้นเดินทางไปยังที่ซึ่งพระเจ้าทรง
ตรัสแก่ท่าน

ปฐมกาล 22:4 พอถึงวันที่สามอับราฮัมเงยหน้าขึ้น
แลเห็นที่นั้นแต่ไกล

ปฐมกาล 22:5 อับราฮัมจึงพูดกับคนใช้หนุ่มของ
ท่านว่า "อยู่กับลาที่นี้เถิด เรากับเด็กชายจะเดินไป
นมัสการที่โน้น แล้วจะกลับมาพบเจ้า"

ปฐมกาล 22:6 อับราฮัมเอาฟืนสำหรับเครื่องเผา
บูชาใส่ป่าอิสอัคบุตรชายของตน ถือไฟและมิดแล้ว
พ่อลูกไปด้วยกัน

ปฐมกาล 22:7 อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาว่า "บิดา
เจ้าข้า" และท่านตอบว่า "ลูกเอ๋ย พ่ออยู่ที่นี้" ลูกจึง

ว่า "นี่ไฟและฟืน แต่ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชา
อยู่ที่ไหน"

ปฐมกาล 22:8 อับราฮัมตอบว่า "ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะ
ทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องเผา
บูชา" พ่อลูกทั้งสองก็เดินต่อไปด้วยกัน

ปฐมกาล 22:9 เขาทั้งสองมาถึงที่ซึ่งพระเจ้าตรัส
บอกท่านไว้ อับราฮัมก็สร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียงฟืน
เป็นระเบียบ แล้วมัดอิสอัคบุตรชายวางไว้บนแท่น
บูชาบนฟืน

ปฐมกาล 22:10 แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือจับมัดจะฆ่า
บุตรชาย

ปฐมกาล 22:11 แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์

เรียกท่านจากไฟสวรรค์ว่า "อับราฮัม อับราฮัม"

และท่านตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า"

ปฐมกาล 22:12 และพระองค์ตรัสว่า "อย่าแตะ

ต้องเด็กนั้นหรือทำอะไรแก่เขาเลย เพราะบัดนี้

เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่าเจ้ามิได้

หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า

จากเรา"

ผลแห่งการเชื่อฟัง

ปฐมกาล 22:13 อับราฮัมเงยหน้าขึ้นมองดู และดู

เถิด ข้างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่

ในพุ่มไม้ที่บ อับราฮัมก็ไปจับแกะผู้ตัวนั้นมาถวาย
เป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของท่าน

มนุษย์สามส่วน

1 **เศสะโลนิกา 5:23** และขอให้องค์พระเจ้าแห่ง
สันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และ
ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงรักษาทั้งวิญญาณ
จิตใจและร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติ
เตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
เจ้าของเราเสด็จมา

สดุดี 16:9 เพราะฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้าจึงยินดี
และจิตวิญญาณของข้าพเจ้าก็ปรีดา เนื้อหนังของ
ข้าพเจ้าจะพักผ่อนอยู่ในความหวังใจด้วย

ฟิลิปปี 4:14 ถึงกระนั้นท่านทั้งหลายได้กระทำดีอยู่
แล้ว ที่ท่านได้ร่วมทุกข์กับข้าพเจ้า

ฟิลิปปี 4:15 และพวกท่านชาวฟิลิปปีก็ทราบอยู่
แล้วว่า การประกาศข่าวประเสริฐในเวลาเริ่มแรกนั้น
เมื่อข้าพเจ้าออกไปจากแคว้นมาซิโดเนีย ไม่มี
คริสตจักรใดมีส่วนร่วมกับข้าพเจ้าในการให้ทาน
และรับทานนั้นเลย นอกจากพวกท่านพวกเดียว
เท่านั้น

ฟิลิปปี 4:16 เพราะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่เมืองเธสะโลนิกา พวกท่านก็ได้ฝากของมาช่วยหลายครั้งหลายหน สำหรับความขัดสนของข้าพเจ้า

ฟิลิปปี 4:17 มิใช่ว่าข้าพเจ้าปรารถนาจะได้รับของให้ แต่ที่ข้าพเจ้าอยากให้ท่านได้ผลกำไรในบัญชีของท่านมากขึ้น

ฟิลิปปี 4:18 แต่ข้าพเจ้ามีของสารพัด และมีบริบูรณ์อยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็อิ่มอยู่เพราะได้รับของซึ่งเอปาโฟรดิทัสได้นำมาจากพวกท่าน เป็นกลิ่นหอม เป็นเครื่องบูชาที่ทรงโปรดและพอพระทัยของพระเจ้า

ฟิลิปปี 4:19 และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่ง
สารพัดตามที่ท่านต้องการนั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรือง
ของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์

ฟิลิปปี 4:20 บัดนี้ขอให้สง่าราศีจงมีแด่พระเจ้า
พระบิดาของเราสืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน